

(Druhá reportáž z Prázdnin v Telči)

V neděli odpoledne jsem poznal, že jsem se v něčem v minulé reportáži mýlil. Před Kocouří scénou lavičky nestály, neboť byly patrně určeny jen pro návštěvníky sobotního jarmarku. Proto i nadále budete sedět na zemi nebo stát. Horko zatím znovu nehrozí, proto většina návštěvníků, respektive ti, kteří nesedí v hospodě, koukají na oblohu.

Kocouří scéna patřila v neděli v poslední červencovém odpoledni dvěma kapelám. První byla Maňana z Příbyslavi a druhá Cimpr Campr z Jihlavy.

Klasika na zámeckém nádvoří, Hradišťan

foto: Tomáš Pohl ©

**Cimpr Campr** si pamatuji z loňského vystoupení na zámeckém nádvoří, kdy jsem nebyl příliš nadšen. Trojice je složená z basisty, bubeníka a banjisty. Kapela sází především na hráčskou zručnost, kterou jí nelze upřít.

Kapelník **Maňany** Luboš Machek mi po koncertu řekl, že v sestavě aňyčka (tak si to píše) Doubková (housle a zpěv), Kuba Vacek (bicí), Kubíček Šnýdl (saxofon a klarinet) a Otto Stránský (basa) hrají teprve od letošního ledna. Luboš je kytarista a zpěvák. Po počátečních rozpacích - housle mi nějak zvlášť nezněly a zpěvačka by se měla trochu usmívat - jsem kapele přišel na chuť. Docela mě zaujala zhudebněná báseň Ludvíka Aškenázyho (kdo si na něj dnes ještě vzpomene?) *Blues o lógru* v kafi nebo dvě upravené písně Kapitána Kida.

## Víte, kde je Galicie?

Napsal uživatel Tomáš Pohl  
Čtvrtek, 04 Srpen 2005 04:00

---

Večer se zámecké nádvoří plnilo a došlo i na postranní lavičky. Medvěd se pak pokořil velebné přírodě a nad pódiem se tyčila masivní konstrukce přístřešku. Větru dešti sice neporučíme, ale hrát se bude bez přestávek. Navíc mi Honza Friedl vylíčil, co by se stalo, kdyby světla zvlhla a začala prskat.

Jako první vystoupil **Hradišťan** vedený Jiřím Pavlicou se zpěvačkou Alicí Holubovou. Jiří Pavlica, v moravské Telči Jura, je renesanční člověk. Vedle Žalmana a Petra Ulrycha je Pavlica další člověk, který mě naučil mít rád lidovou píseň po létech socialistického ataku folklóru. Hradišťan je seskupení lidí, kteří na své nástroje hrají, jako kdyby se s nimi narodili, lehce, jako když se dýchá. Zpívají tak, že bych je poslouchal do skonání. Za tři roky bude soubor Hradišťan v čele s Pavlicou slavit neuvěřitelných třicet let. Už dávno nejde o moravskou lidovou píseň. V takovém případě by byl Hradišťan jen jeden z vynikajících souborů hrajících lidovou hudbu. Někteří pravověrní folkloristé vyčítají Hradišťanu odklon od toho pravého folklóru. V každém žánru se najdou konzervativní "strážci pokladu", co bychom si vyprávěli o pravých trampech a folkařích. Jenže je třeba odlišovat pravé hledače od konjunkturálních kapel, které do repertoáru zařadí "nějakej ten folklór" jen proto, že je to právě in. Ten večer jsme slyšeli vedle sebe barokní melodie z roku 1686, zhudebněné verše Jana Skácela, kterého objevuje stále víc a víc kapel (kéž by ho objevili i čtenáři), písně z doby bitvy u Slavkova a samozřejmě klasické veselé i smutné lidové písně o lásce. Hradišťan je hrál tak, že si jedna vedle mě sedící folková zpěvačka utírala své krásné oči.

Ialma přijela do Telče až z Galicie

foto: Tomáš Pohl ©

Největším zážitkem však byl velkomoravský chorál zpívaný a capella ve staroslověně do zvuků zvonů z blízkého kostela. Na závěr nádherná *Modlitba za vodu a přidavek*.

Po takovém zážitku měl snad večer skončit, ale přišlo další festivalové překvapení. Vedle pátečních senegalských bráchů Cissoko přidal Medvěd dalšího zahraničního hosta, kterým byl soubor **Ialma**. Tento soubor zaslouží malé historické školení. V okolí španělského poutního místa Santiago de Compostella leží kraj zvaný Galicia. Lidé tam mluví svým jazykem, jako například Baskové. Za éry diktátora Francesca Franca byl jazyk zakázán a jak to bývá, lidé odcházeli do emigrace. Jak to bývá, emigranti zůstávají srdcem v rodné zemi. Proto před šesti lety vznikl v Belgii soubor Ialma zpívající písně zpívané původním jazykem. Na zámeckém pódiu zpívalo a tancovalo pět hezkých a milých dívek, až na jednu "celé v bílém". Okatá tmavovláška v hnědé sukni s pomocí Michala, tlumočníka v černém stetsonu, francouzsky

## Víte, kde je Galicie?

Napsal uživatel Tomáš Pohl  
Čtvrtek, 04 Srpen 2005 04:00

---

uváděla jednotlivé písně. Na druhé straně soubor doprovázeli dva kytaristé a harmonikářka, všichni Belgičané. Holky postupně dostávaly publikum do varu a jednoduché refrény zpívalo celé nádvoří. Jako zdatná výpomoc se na jeviště objevil houslista Mateo s nohou v sádře, což není nikdo jiný než Matěj Kolář, část kapely Draga banda. Abych parafrázoval jedno reklamní heslo: *lalma, to byl výborný nápad.*

**Draga banda** účinkující v nocturnu mi snad absenci odpustí, jistě si získala spoustu fanoušků.

Tolik nedělní Telč.